Dosarul nr. 1a-535/25 Judecătoria Orhei sediul Telenești
/1-23061915-03-1a-02102025/ Judecător: Gheorghe Ciobanu

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

20 ianuarie 2026 mun. Bălți

**Colegiul penal al Curții de Apel Nord**

În componența:
Președintele ședinței de judecată Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari
Grefieri Marina Cazacu

Cu participarea:
Procurorului: Octavian Bodareu
Avocatului: Tatiana Dicusar

judecând în ședință publică, în ordine de apel, apelul **avocatei Tatiana Dicusar în interesele inculpatului Gîscă Ion,** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 03.09.2025, prin care:

**Gîscă Ion,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, căsătorit, are un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, studii medii, nesupus militar, fără grad de dizabilitate, anterior nu a fost judecat.

A fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal.

Cauza s-a examinat în procedură generală și s-a aflat în examinare:
Instanța de fond: 02.05.2023-03.09.2025;
Instanța de apel: 02.10.2025-20.01.2026.

Pentru a se expune asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar şi argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

**C O N S T A T Ă:**

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat, că *Gîscă Ion*, în perioada lunii iulie – septembrie 2018, urmărind scopul obținerii muncii de la persoană împotriva voinței acesteia, prin înșelăciune, sub pretextul angajării la muncă legală și remunerată la lucrări în construcție în Republica Cehă, or. Praga, respectiv, în continuare prin înșelăciune l-a convins pe Botnarenco Mihail ***** să presteze servicii în construcție în o*****, situat pe adresa *****. 3 Ca urmare, în lipsa unui contract de muncă între părţi, Gîscă Ion i-a explicat formarea onorariului din preţul volumului de lucru efectuat și anume preţul de 100 koroane cehe pentru 1 $m^2$ de lucru executate. Astfel, Botnarecno Mihail ***** a efectuat până în luna septembrie 2018, data concretă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, un volum de lucru apreciat la suma de 90 000 koroane cehe. Continuându-şi acțiunile sale criminale Gîscă Ion sub pretextul, că sunt rețineri privind efectuarea transferurilor din partea șefilor construcției, i-a achitat lui Botnarecno Mihail ***** un avans în sumă de 60 000 koroane cehe, după care l-a convins să se întoarcă în Republica Moldova, urmând să-i achite restanţa la salariu peste o perioadă de timp, însă până în prezent ultimului nu i-a fost achitată suma nominalizată. În consecință, Gîscă Ion l-a înșelat pe Botnarecno Mihail ***** şi nu i-a achitat acestuia onorariul pentru munca prestată, conform înțelegerii prealabile avute, pentru perioada de 3 luni în sumă de 30 000 koroane cehe, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova constituie 22 839 lei.

*Gîscă Ion*, în perioada lunii octombrie – noiembrie 2018, urmărind scopul obținerii muncii de la persoană împotriva voinței acesteia, sub pretextul angajării la muncă legală și remunerată la lucrări în construcție în Republica Cehă, or. Praga, respectiv, în continuare prin înșelăciune l-a convins pe Vranceanu Eduard ***** să presteze servicii în construcție în o*****, situat pe adresa *****. Ca urmare, în lipsa unui contract de muncă între părţi, Gîscă Ion i-a explicat formarea onorariului din preţul volumului de lucru efectuat și anume preţul de 120 koroane cehe pe oră. Astfel, Vranceanu Eduard ***** a efectuat până în luna noiembrie 2018, data concretă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, un volum de lucru apreciat la suma de aproximativ 27 360 koroane cehe. Continuându-şi acţiunile sale criminale Gîscă Ion sub pretextul, că sunt rețineri privind efectuarea transferurilor din partea șefilor construcției, i-a achitat lui Vranceanu Eduard ***** un avans în sumă de aproximativ 4 000 koroane cehe, după care l-a convins să se întoarcă în Republica Moldova, urmând să-i achite restanţa la salariu peste o perioadă de timp, însă până în prezent ultimului nu i-a fost achitată suma nominalizată. În consecință, Gîscă Ion l-a înşelat pe Vranceanu Eduard ***** şi nu

i-a achitat acestuia onorariul pentru munca prestată, conform înțelegerii prealabile avute, pentru perioada de o lună în sumă de 23 360 koroane cehe, care conform cursului oficial al Băncii Naţionale a Republicii Moldova constituie 17 784 lei.

*Gîscă Ion*, în perioada 25 iunie – 19 septembrie 2018, urmărind scopul obținerii muncii de la persoană împotriva voinței acesteia, sub pretextul angajării la muncă legală și remunerată la lucrări în construcție în Republica Cehă, or. Praga, respectiv, în continuare prin înșelăciune l-a convins pe Boiarschi Victor ***** să presteze servicii în construcție în o*****, situat pe adresa *****. Ca urmare, în lipsa unui contract de muncă între părţi, Gîscă Ion i-a explicat lui Boiarschi Victor ***** formarea onorariului din preţul volumului de lucru efectuat și anume preţul de 200 koroane cehe pentru 1 $m^2$ de lucrări executate, cu condiția achitării onorariului la finele săptămânii. Astfel, Boiarschi Victor ***** a efectuat până la 19 septembrie 2018, un volum de lucru apreciat la suma de aproximativ 148 000 koroane cehe. Continuându-şi acțiunile sale criminale Gîscă Ion sub pretextul, că sunt rețineri privind efectuarea transferurilor din partea șefilor construcției, i-a achitat lui Boiarschi Victor ***** un avans 4 în sumă de aproximativ 60 000 koroane cehe, după care l-a convins să se întoarcă în Republica Moldova, urmând să-i achite restanţa la salariu peste o perioadă de timp, însă până în prezent ultimului nu i-a fost achitată suma nominalizată. În consecință, Gîscă Ion l-a înșelat pe Boiarschi Victor ***** şi nu i-a achitat acestuia onorariul pentru munca prestată, conform înțelegerii prealabile avute, pentru perioada de 2 luni și 24 zile în sumă de 88 000 koroane cehe, care conform cursului oficial al Băncii Naţionale a Republicii Moldova constituie 66 994,4 lei.

*Gîscă Ion*, în perioada lunii iulie – septembrie 2018, urmărind scopul obținerii muncii de la persoană împotriva voinței acesteia, sub pretextul angajării la muncă legală și remunerată la lucrări în construcție în Republica Cehă, or. Praga, respectiv, în continuare prin înșelăciune l-a convins pe Rusu Sergiu *****să presteze servicii în construcţie în o*****, situat pe adresa *****. Ca urmare, în lipsa unui contract de muncă între părţi, Gîscă Ion i-a explicat lui Rusu Sergiu *****formarea onorariului din preţul volumului de lucu efectuat și anume din preţul volumului de lucra efectuat si anume preţul de 220 koroane cehe pentru 1 m2 de lucrări executate, cu condiția achitării onorariului la finele săptămânii. Astfel, Rusu Sergiu *****a efectuat până în luna septembrie 2018, un volum de lucru apreciat la suma de aproximativ 70 000 koroane cehe. Continuându-şi acțiunile sale criminale Gîscă Ion sub pretextul, că sunt rețineri privind efectuarea transferurilor din partea șefilor construcției, i-a achitat lui Rusu Sergiu *****un avans în sumă de aproximativ 60 000 koroane cehe, după care l-a convins să se întoarcă în Republica Moldova, urmând să-i achite restanţa la salariu peste o perioadă de timp, însă până în prezent ultimului nu i-a fost achitată suma nominalizată. În consecință, Gîscă Ion l-a înșelat pe Rusu Sergiu *****şi nu i-a

achitat acestuia onorariul pentru munca prestată, conform înțelegerii prealabile avute, pentru perioada de o lună în sumă de 10 000 koroane cehe, care conform cursului oficial al Băncii Naţionale a Republicii Moldova constituie 7 6133 lei.

*Gîscă Ion*, în perioada lunii iulie – septembrie 2018, urmărind scopul obținerii muncii de la persoană împotriva voinței acesteia, sub pretextul angajării la muncă legală și remunerată la lucrări în construcție în Republica Cehă, or. Praga, respectiv, în continuare prin înșelăciune l-a convins pe Buga Marin Ion să presteze servicii în construcţie în o*****, situat pe adresa ***** Ca urmare, în lipsa unui contract de muncă între părţi, Gîscă Ion i-a explicat lui Buga Marin Ion formarea onorariului din preţul volumului de lucra efectuat si anume preţul de 100 koroane cehe pe oră. Astfel, Buga Marin ***** a efectuat până în luna septembrie 2018, un volum de lucru apreciat la suma de aproximativ 36 000 koroane cehe. Continuându-şi acțiunile sale criminale Gîscă Ion sub pretextul, că sunt reținеri privind efectuarea transferurilor din partea șefilor construcției, i-a achitat lui Buga Marin ***** un avans în sumă de aproximativ 3 000 koroane cehe, după care l-a convins să se întoarcă în Republica Moldova, urmând să-i achite restanța la salariu peste o perioadă de timp, însă până în prezent ultimului nu i-a fost achitată suma nominalizată. În consecință, Gîscă Ion l-a înșelat pe Buga Marin ***** şi nu i-a achitat acestuia onorariul pentru munca prestată, conform înțelegerii prealabile avute, pentru perioada de o lună în sumă de 33 000 koroane cehe, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova constituie 25 123 lei.

Prin acțiunile sale intenționate Gîscă Ion, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.168 alin.(2) lit. a) Cod penal, individualizată prin *„munca forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, dacă această acțiune nu întrunește elementele traficului de ființe umane sau ale traficului de copii, acțiune săvârșită asupra două sau mai multe persoane”*.

Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 03.09.2025, Gîscă Ion, născut la *****, IDNP *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.168 alin.(2) lit. a) Cod penal şi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ( șase) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de angajarea persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 5 ani. S-a calculat termenul executării pedepsei închisorii stabilite lui Gîscă Ion, din data reținerii acestuia.

S-a aplicat în privința lui Gîscă Ion măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe. Instanța de fond s-a expus și asupra acțiunilor civile pe caz și asupra sorții corpurilor delicte.

Nefiind de acord cu sentința judecătoriei Orhei sediul Telenești din 03.09.2025, *avocata Tatiana Dicusar în interesele inculpatului Gîscă Ion* a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului declarat, casarea sentinței

instanței de fond, din motivul ilegalităţii acesteia; cu rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Gîscă Ion învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal să fie achitat, din lipsa în acțiunile acestuia a componenței de infracţiune.

În motivarea apelului declarat, partea apărării a indicat că sentința instanței de fond este nelegală și netemeinică, întrucât condamnarea s-a bazat pe simple presupuneri, fără probe care să demonstreze întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod penal. Instanța de fond nu a analizat probele în mod individual și contradictoriu, limitându-se la reproducerea rechizitoriului, fără a demonstra existența laturii obiective și subiective a infracțiunii și fără a descrie concret acțiunile de înșelăciune imputate inculpatului.

Apărarea susține că învinuirea este formulată defectuos, nefiind descrise semnele calificative ale infracțiunii, iar procurorul nu a probat că munca ar fi fost obținută împotriva voinței părților vătămate, prin constrângere sau înșelăciune. Din declarațiile părților vătămate rezultă că acestea au acceptat benevol să muncească, au avut libertatea muncii și au fost remunerate, existând cel mult restanțe de plată ce țin de raporturi civile, nu penale. Lipsa contractului individual de muncă nu poate constitui probă a înșelăciunii sau a muncii forțate.

Totodată, se invocă încălcarea principiului in dubio pro reo și a prezumției de nevinovăție, precum și faptul că instanța de fond a soluționat nejustificat acțiuni civile în cadrul procesului penal, fără probe concludente, deși litigiul are natură civilă. De asemenea, admiterea prejudiciului moral a fost făcută fără motivare concretă privind existența și întinderea suferințelor morale.

În final, apărarea conchide că în acțiunile inculpatului Gîscă Ion nu există fapta infracțiunii și nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de muncă forțată, solicitând pronunțarea unei sentințe de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP, respingerea acțiunilor civile ca neîntemeiate și trecerea cheltuielilor judiciare în sarcina statului.

*Procedura citării legale în instanța de apel a fost executată.*

În ședința instanței de apel, *inculpatul Gîscă Ion* fiind citat legal nu s-a prezentat, la data de 03.11.2025 a parvenit cerere de la inculpat prin care solicită examinarea prezentei cauze în lipsa acestuia, totodată a invocat faptul că este de acord ca prezenta cauză penală să fie examinată în prezența avocatei Tatiana Dicusar care îi va reprezenta interesele. Colegiul penal va considera posibilă examinarea prezentei cauze în lipsa inculpatului Gîscă Ion.

În ședința instanței de apel, avocatul Cecan Igor în interesele părților vătămate Boiarschi Victor, Vrînceanu Eduard, Botnarenco Mihail, Rusu Sergiu și Buga Marin nu s-a prezentat, la data de 11.11.2025 a expediat o referință prin care indică faptul că apelul părții apărării este peste termen.

În ședința instanței de apel, *avocata Tatiana Dicusar în interesele inculpatului Gîsca Ion,* a solicitat admiterea apelului declarat pe motivele invocate în acesta. A indicat faptul că instanța de fond la caz nu a făcut referire la întreg probatoriul existent pe caz. A mai indicat faptul că la caz nu au fost întocmite contracte de muncă fiind persoanele antrenate la muncă nu aveau pașapoarte românești și viză. A mai indicat faptul că de către Gîscă Ion nu a fost reținut nici un act de identitate și puteau în orice moment să plece. La caz persoanele date nu au fost supuse violenței fizice. A mai indicat faptul că sentința se contestă și în latura civilă, or potrivit materialelor cauzei este doar o cerere de chemare în judecată și anume a lui Boiarschi Victor, iar recipisele părților vătămate nu corespund cu prejudiciul reținut de către instanța de fond.

În ședința instanței de apel, *procurorul participant Octavian Bodareu* a solicitat respingerea apelului declarat de către avocatul Tatiana Dicusar cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări. A mai conchis faptul că părțile vătămate indică direct asupra inculpatului ca fiind autorul infracțiunii, indică direct perioada pentru care au lucrat sumele de bani care urmau să fie achitate și faptul că aceste sume de bani în mare parte din sumele respective nu au fost achitate pentru o perioadă lungă de timp pentru care fapt părțile vătămate au fost nevoite să depună plângeri pe acest fapt. Totodată, este de menționat că părțile vătămate au fost nevoite să depună plângeri acestea fiind induse în eroare de către Gîscă Ion.

Cu referire la solicitarea avocatului Cecan Igor privind constatarea faptului că apelul depus de către avocata Tatiana Dicusar este depus peste termenul declarare a apelului, Colegiul penal va respinge această alegație ca neîntemeiată.

Or, potrivit art. 402  alin. (1) Cod de procedură, Termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, sentința instanței de fond a fost pronunțată la data 03.09.2025 în lipsa inculpatului Gîsca Ion, iar la data de 18.09.2025 a fost încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Tatiana Dicusar, care la data de 19.09.2025 a depus apel asupra sentinței Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 03.09.2025, în acest sens Colegiul penal va aprecia acest apel în termen.

Colegiul penal audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale date, a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de către avocata Tatiana Dicursar în interesele inculpatului Gîscă Ion, ca fiind nefondat şi de a menține fără modificări sentința primei instanțe, ca fiind legală şi întemeiată.

Conform art. 414 alin. (1) CPP instanța de apel judecând apelul verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar şi oricăror probe noi prezentate instanței de apel, alin. (2) prevede că, instanța de apel verifică declarațiile şi probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu

consemnarea în procesul-verbal. Alin. (5) prevede că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de apel respinge apelul şi menține hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Cu titlu preliminar, se constată că, prin apelul declarat de avocata Tatiana Dicursar în interesele inculpatului Gîscă Ion, se contestă sentința instanței de fond sub aspect penal, vizând condamnarea acestuia pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) din Codul penal și în latura admiterii acțiunii civile, or apelantul susține că inculpatul Gîscă Ion urmează a fi achitat, din lipsa în acțiunile acestuia a componenței de infracțiune, iar acțiunile civile urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În continuare, pentru dezbaterea argumentului privind achitarea inculpatului Gîscă Ion, fiind respectate normele de procedură penală, participanților la proces li s-a acordat dreptul de a face referire la probele scrise în baza art. 373 Cod de procedură penală.

În fapt, concluzia Colegiului rezultă din examinarea amplă și obiectivă a cauzei penale, cu cercetarea multilaterală de către instanța de fond a probatoriului administrat, iar ca rezultat verificarea și stabilirea certă a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa ei soluționare.

În acest context Colegiul reține, corectitudinea aplicării cazului din speță a normelor procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală şi completă a cauzei, cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității şi contradictorialității procesului penal (art. 314 Cod pr. penală); în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 alin. (1) Cod pr. penală); cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt şi constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa ei soluționare, printr-o cercetare amplă a probelor administrate la faza urmăririi penale ce au servit obiect de cercetare judecătorească, primind o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenții, utilității, veridicității, concludenții şi coroborării reciproce (art. 100-101 Cod pr. penală).

Astfel, concluzionând temeinicia sentinței adoptată pe caz, rezultată dintr-o apreciere obiectivă a probatoriului administrat, ce a servit obiect de cercetare judiciară, Colegiul va dispune respingerea ca neîntemeiată a cerințelor din apelul declarat de către avocatul Tatiana Dicusar în interesele inculpatului Gîscă Ion.

În motivarea acestei concluzii, Colegiul reține aprecierea corectă oferită de instanță probatoriului administrat pe caz, care confirmă integral acuzațiile aduse inculpatului descrise în actul de sesizare a instanței.

Colegiul Penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc,

dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În pofida faptului, că prezenta cauză s-a examinat în procedură generală în lipsa inculpatului Gîscă Ion, care nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.168 alin. (2) lit. a) Cod penal, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către instanța de fond, și verificate prin citire în instanța de apel, și anume prin:

Declarațiile *părții vătămate Boiarschi Victor*, date în ședința de judecată, care a declarat că l-a cunoscut pe inculpatul Gîscă Ion în primăvara anului 2018, în orașul Praga, Republica Cehă, unde a mers la muncă, fiind atras de informația că acesta angajează persoane. După o perioadă de muncă, Gîscă Ion i-a propus să identifice și alte persoane din Republica Moldova pentru a forma o brigadă de muncitori, lucru acceptat de martor, care i-a contactat pe Rusu Sergiu și Botnarenco Mihail. Ulterior, inculpatul s-a deplasat în Republica Moldova și s-a înțeles cu aceștia, după care toți au plecat la muncă în Republica Cehă. Ajunși la Praga, inculpatul le-a stabilit condițiile de muncă și plată, inițial la tarif orar, apoi la metru pătrat, pentru lucrări de ghips-carton la mai multe obiective, inclusiv un complex sportiv, unde au executat lucrări de amploare. Deși lucrările au fost efectuate integral, plata convenită nu a fost achitată conform înțelegerii. *În urma solicitărilor repetate de achitare a salariului, între muncitori și inculpat a izbucnit un conflict, iar Gîscă Ion a exercitat violență fizică, lovindu-l pe Rusu Sergiu. Sub presiunea amenințării cu sesizarea autorităților (Ambasada României), inculpatul a achitat doar parțial suma datorată, solicitând totodată părăsirea locului de muncă, promițând achitarea ulterioară a restului salariului, promisiune care nu a fost respectată.* Ulterior a continuat să muncească pentru inculpat timp de aproximativ o lună, fiind remunerat doar *parțial, iar ulterior Gîscă Ion a dispărut, refuzând orice comunicare. De asemenea, acesta confirmă că nu a fost achitat pentru lucrările efectuate la arena sportivă.* Suplimentar, martorul declară că inculpatul, după începerea procedurilor judiciare, i-a oferit o sumă minoră de bani, promițând achitarea integrală a datoriei, promisiune care nu a fost respectată (f.d.32-34, vol. I).

Pertinente cazului sunt și *declarațiile părții vătămate Rusu Serghei*, care fiind audiat în instanța de fond a declarat că inculpatul Gîscă Ion l-a angajat la muncă în Republica Cehă, fără contract de muncă, nu i-a achitat integral salariul convenit,

rămânând dator cu suma de 10 000 coroane cehe, și l-a agresat fizic (lovit cu palmele) atunci când a solicitat plata salariului (f.d.37-38, 178-179, vol. III).

În continuare, potrivit *declarațiile părții vătămate Botnarenco Mihail*, care fiind audiat prin intermediul videoconferinței în instanța de fond a declarat că în iunie 2018, a fost contactat de Boiarschi Victor și a mers în Republica Cehă, unde a făcut cunoștință cu inculpatul Gîscă Ion, care le-a propus muncă în construcții contra cost pe metru pătrat. Deși a prestat munca timp de aproximativ trei săptămâni la case și ulterior trei luni la un complex sportiv, *inculpatul nu i-a achitat remunerația, oferind doar 1000 coroane cehe pentru întreținere. Ulterior, din discuțiile cu inginerul obiectivului, s-a aflat că Gîscă Ion primea lunar plăți, ceea ce demonstrează că neachitarea salariului nu a fost justificată, iar părțile au concluzionat că au fost înșelate.* Din acest motiv au încetat activitatea. Își menține acțiunea civilă și solicită încasarea prejudiciului material cauzat de inculpat (f.d. 42-43, 165, vol. III).

*Partea vătămată Buga Marin* în instanța de fond prin intermediul videoconferinței a declarat că în anul 2018, Gîscă Ion i-a propus să lucreze în construcții în Republica Cehă fără contract de muncă. Deși s-a convenit achitarea salariului după finalizarea lucrărilor, *Gîscă Ion nu și-a onorat obligațiile, achitând doar sume mici pentru întreținere.* Ulterior, a refuzat plata integrală, invocând probleme financiare, deși s-a constatat că firma sa primea transferuri bănești. *Prejudiciul cauzat este de 33.000 coroane cehe (25.123 lei), sumă neachitată până în prezent* (f.d.66-67, 162, vol. II).

*Partea vătămată Vrâncean Eduard*, fiind audiată în instanța de fond prin intermediul videoconferinței a declarat că, a lucrat împreună cu Boiarschi Victor pentru Gîscă Ion în Republica Cehă, fără contract de muncă. *Deși a prestat lucrări în construcții timp de aproximativ o lună, Gîscă Ion a refuzat achitarea salariului, invocând cheltuieli de cazare și întreținere.* Din cauza neachitării, partea vătămată a părăsit locul de muncă. Gîscă Ion nu a achitat suma datorată de aproximativ 24.000 coroane cehe, iar ulterior nu a mai răspuns la apeluri. De asemenea, s-a produs un conflict violent generat de solicitarea salariului (f.d.163, vol.III).

Declarațiile părților vătămate Vrîncean Eduard, Rusu Sergiu, Buga Marin, Botnarenco Mihail și Boiarschi Victor, coroborează în totalitate cu declarațiile *martorului* *****, care fiind audiat în instanța de fond a declarat că pe inculpatul Gîscă Ion îl cunoaște din circumstanțele că era răspunzător de hotelul unde locuiau lucrătorii lui Gîscă Ion. Gîscă Ion se ocupa cu construcțiile, iar Boiarschi Victor, Vrînceanu Eduard, Buga Marin, Botnarenco Mihail lucrau la Gîscă Ion. Aceștia au venit prin luna mai-noiembrie 2018 la lucru, după care s-au plâns lui că Gîscă Ion nu le achită salariu. Nu o cunoaște pe Șarka Theresa, dar presupune că este persoana care îi dădea de lucru lui Gîscă Ion și că ei s-au plâns Boiarschi Victor, Vrînceanu Eduard, Buga Marin, Botnarenco Mihail lucrau la Gîscă Ion. Susține că

ștampila ridicată îi aparține lui Gîscă Ion și era inscripționată denumirea firmei. A concretizat că Gîscă Ion îi este dator și lui (f.d.55-56 vol.II).

Pe lângă declarațiile admise de instanță în calitate de probă pertinentă, concludentă și utilă, instanța de apel admite drept probă concludentă și utilă în confirmarea vinovăției inculpatului Gîscă Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.168 alin. (2) lit. a) Cod penal și probele scrise și anume procesul-verbal de ridicare din 22 februarie 2019, potrivit căreia de la victima Boiarschi Victor *****, născut la *****, domiciliat în*****, au fost ridicate următoarele documente: recipisa în original întocmită de către Gîscă Ion, pe o filă; copia conversațiilor prin rețeaua „Viber" pe 2 file; copia cartelei „Syber" pe o filă; copia evidenței orelor de lucru pentru lunile noiembrie-decembrie 2018, pe 2 file (f.d.121-123, vol. I).

Relevant speței este și procesul-verbal verbal de ridicare din 25 martie 2019, potrivit căreia de la partea vătămată Botnarenco Mihai *****, născut la*****, *****, au fost ridicate următoarele documente: fotografia „Screen" a conversației avute de acesta cu Gîscă Ion prin intermediul aplicației „Watssap" pe o filă și fotocopia unei liste cu denumire „Malaia Arena" (f. d. 132-134, vol. I).

Totodată, în susținerea soluției adoptate și în probarea vinovăției inculpatului Gîscă Ion, Colegiul penal va admite ca probă pertinentă, concludentă și utilă procesul-verbal verbal de ridicare din 19 septembrie 2019, conform căreia de la cet. ***** *****, născut la *****, domiciliat în *****, au fost ridicate următoarele obiecte și documente: două imagini ScreeShot pe suport de hârtie în format A4, o ștampilă de tip Tver, în formă dreptunghiulară, confecționată din materiale polimerice de culoare neagră combinată cu alb, cu imprimanta „UBYTOVNA, Kreslicka 100, 101 00 Praha 10", având inscripția „tradat, printy 4911"(f.d.136-137, vol. I).

Potrivit raportului oficial al organelor competente ale Republicii Cehe la cererea de asistență juridică internațională în materie penală, se constată faptul că Gîscă Ion figurează în calitate de fondator al companiei PAMIR partners s.r.o. Din aceiași informație rezultă că această companie nu prestează servicii în domeniul construcției și nu are înregistrate contracte privind prestarea serviciilor de acest gen cu complex sportiv „O2 arena", nu are încheiate contracte individuale de muncă cu părțile vătămate Botnarenco Mihail *****, Vranceanu Eduard *****, Boiarschi Victor *****, Rusu Sergiu *****și Buga Marin *****. La fel, din informația oferită s-a stabilit că nici complexul sportiv O2 arena, nu are înregistrate contracte încheiate cu părțile vătămate (f. d. 84.-85, vol.II).

Colegiul penal analizând și apreciind probele în ansamblul lor după cum au fost prezentate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și

cu declarațiile părții vătămate și a martorilor din care rezultă vinovăția inculpatului Gîscă Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Argumentele prezentate de către partea apărării în apelul declarat sunt o încercare de sustragere de la răspunderea penală a inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, or s-a stabilit cert și fără careva dubii, că faptele expuse în învinuire își regăsesc confirmare în probele administrate și cercetate în ședința de judecată, suplimentar Colegiul penal constată, că nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpaților, de vreme ce declarațiile părților vătămate și a martorilor, coroborate la celelalte probe analizate în cadrul ședinței de judecată, demonstrează cu certitudine comiterea de către Gîscă Ion a infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar nu va susține argumentele părții apărării, or instanța de fond a argumentat pe deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

Contrar susținerilor apărării, lipsa constrângerii fizice sau a reținerii actelor de identitate nu exclude existența infracțiunii de muncă forțată în sensul art. 168 Cod penal, întrucât norma incriminatoare sancționează și obținerea muncii prin înșelăciune, iar din materialele cauzei rezultă că părțile vătămate au fost atrase la muncă prin promisiuni false privind angajarea legală, plata salariului și condițiile de muncă, fiind menținute în eroare pe întreaga perioadă a prestării muncii. Acceptarea inițială a muncii nu înlătură caracterul ilicit al faptei, atâta timp cât consimțământul a fost viciat prin înșelăciune.

De asemenea, argumentul apărării potrivit căruia litigiul ar avea un caracter exclusiv civil este lipsit de temei, întrucât neplata salariului nu reprezintă în speță un simplu conflict contractual, ci este rezultatul direct al unui mecanism infracțional prin care inculpatul Gîscă Ion a urmărit obținerea muncii fără intenția reală de a achita remunerația convenită. Persistența conduitei infracționale față de mai multe persoane, pe o perioadă îndelungată, confirmă intenția directă a inculpatului și scopul urmărit, elemente ce depășesc sfera raporturilor civile.

În ceea ce privește latura civilă, Colegiul reține că instanța de fond a admis acțiunile civile în mod justificat, în baza probelor administrate, cuantumul prejudiciului material fiind determinat în raport cu volumul de muncă prestat și sumele neachitate, iar prejudiciul moral a fost apreciat în mod rezonabil, având în vedere durata exploatării prin muncă, insecuritatea financiară și suferințele psihice suportate de părțile vătămate.

Prin urmare, nu se constată încălcarea principiului in dubio pro reo sau a prezumției de nevinovăție, întrucât vinovăția inculpatului Gîscă Ion a fost stabilită dincolo de orice dubiu rezonabil, pe baza unui probatoriu suficient, pertinent și legal administrat.

Așadar, probele verbale și cele scrise administrate în prezenta cauză, care au servit obiect de cercetare judecătorească atât în instanța de fond, cât și cea de apel, permit Colegiului de a concluziona temeinicia soluției judiciare privind vinovăția inculpatului Gîscă Ion în baza dispozițiilor art.168 alin. (2) lit. a) Cod Penal- „*Munca forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin înșelăciune, dacă această acțiune nu întrunește elementele traficului de ființe umane sau ale traficului de copii, acțiune săvârșită asupra două sau mai multe persoane”.*

Colegiul penal, în susținerea concluziei menționate reține că *Supunerea la o muncă forțată* constituie un act de silnicie deoarece lipsește consimțământul celui supus la o astfel de muncă. Prin săvârșirea acestei fapte se răpește posibilitatea persoanei fizice de a-și alege liber munca pe care o va presta.

Caracterul periculos al infracțiunii prevăzute la art.168 Cod penal, rezidă în flagranta încălcare a libertății persoanei alături de posibilele atingeri aduse altor valori sociale, reprezentând alte atribute inerente persoanei.

Instanța reține că potrivit doctrinei, obiectul juridic special al muncii forţate îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea muncii, în acest sens se constată că *Gîscă Ion*, a oferit părților vătămate loc de muncă în construcție, fără a încheia contracte de muncă, iar acestea au acceptat munca oferită înțelegându-se la salariul, însă sub pretextul că sunt reținere privind efectuarea transferurilor din partea șefilor construcției, nu le-a achitat și au continuat munca oferită, deoarece n-au conștientizat că au fost atrași prin înșelăciune la prestarea serviciilor în construcție cu intenție de a nu le achita munca prestată.

În conformitate cu art. 4 alin. (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nimeni nu poate fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie.

Așa cum rezultă din dispoziția de la lit. a) art. 5 Codul muncii, libertatea muncii include: dreptul la munca liber aleasă sau acceptată; dreptul persoanei de a dispune de capacităţile sale de muncă; dreptul de a alege profesia şi ocupaţia.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 168 Cod penal, se exprimă în fapta prejudiciabilă constând în acţiune. Aceasta se prezintă sub următoarele trei modalități cu caracter alternativ: 1) forţarea unei persoane să presteze o muncă împotriva dorinţei sale; 2) ţinerea persoanei în servitute pentru achitarea unei datorii; 3) obţinerea muncii sau a serviciilor prin înşelăciune, constrângere, violenţă sau ameninţare cu violenţa. În cazul forţării unei persoane să presteze o muncă împotriva dorinţei sale, victima este determinată prin constrîngere, să îndeplinească o muncă, pe care din proprie inițiativă și voință nu ar îndeplini-o.

Pentru întregirea laturii obiective este necesar ca munca să fie prestată în alte cazuri decât cele prevăzute de dispozițiile legale.

La caz, latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin acțiunile lui Gîscă Ion, care în scopul obținerii muncii de la o persoana prin înșelăciune, prin dezinformarea conștientă a victimei și prin prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă), părțile vătămate în acest sens au explicat că, „inculpatul le-a promis plata pentru metrul pătrat din lucru efectuat, precum și plata pentru oră și au convenit la terminarea lucrului, însă Gîscă Ion le-a amână plata, invocând că nu a primit transferul din partea șefilor construcției". Recipisa întocmită de inculpat confirmă declarațiile părților vătămate referitor la faptul că au fost înșelați privind condițiile de plata în urma muncii prestate.

Colegiul penal reține că înșelăciunea, ca modalitate de realizare a laturii obiective a infracțiunii de muncă forțată, nu presupune în mod obligatoriu folosirea violenței fizice, a amenințării directe sau a reținerii actelor de identitate. Este suficient ca făptuitorul să creeze sau să mențină o stare de eroare a victimei, determinând-o să presteze muncă în condiții în care, cunoscând realitatea, aceasta nu ar fi acceptat-o sau ar fi încetat prestarea muncii. Or, în speță, părțile vătămate au continuat să muncească exclusiv în baza promisiunilor repetate ale inculpatului privind plata ulterioară, promisiuni care s-au dovedit a fi false și lipsite de intenția reală de executare.

Continuând analiza laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod penal, Colegiul penal constată că aceasta este pe deplin întrunită prin acțiunile inculpatului Gîscă Ion, constând în obținerea muncii prin înșelăciune, prin inducerea și menținerea în eroare a părților vătămate cu privire la condițiile reale de muncă și de remunerare.

Astfel, din declarațiile părții vătămate Boiarschi Victor, date în ședința de judecată, rezultă că inculpatul i-a propus muncă în construcții în Republica Cehă, stabilind condiții concrete de plată, inițial la tarif orar, ulterior la metru pătrat, cu achitarea salariului la finele lucrărilor. Partea vătămată a declarat că, deși lucrările au fost executate integral, inculpatul „amâna permanent plata, invocând că nu i-au fost transferați banii de către șefii construcției", iar ulterior l-a determinat să părăsească locul de muncă, promițând achitarea restanței, promisiune care nu a fost respectată (f.d. 32–34, vol. I).

Aceleași împrejurări sunt confirmate de declarațiile părții vătămate Botnarenco Mihail, care a arătat că inculpatul le-a propus muncă contra cost pe metru pătrat, însă „după ce au lucrat câteva luni la complexul sportiv, nu le-a achitat salariul, oferind doar sume mici pentru întreținere", menținându-i în eroare prin explicații repetate privind lipsa transferurilor financiare, deși ulterior s-a aflat că inculpatul primea plăți pentru lucrările executate (f.d. 42–43, 165, vol. III).

Partea vătămată Vrîncean Eduard a declarat că a prestat muncă timp de aproximativ o lună, în lipsa unui contract de muncă, în baza promisiunii inculpatului privind plata salariului, însă acesta „a refuzat achitarea remunerației,

invocând cheltuieli fictive de cazare și întreținere”, iar în urma solicitărilor insistente de plată a izbucnit un conflict, după care inculpatul a încetat orice comunicare (f.d. 163, vol. III).

De asemenea, partea vătămată Buga Marin a confirmat că inculpatul i-a propus muncă în construcții în Republica Cehă, stabilind plata salariului după finalizarea lucrărilor, însă „nu și-a onorat obligațiile, achitând doar sume minime pentru trai, iar ulterior a refuzat achitarea integrală, motivând în mod neîntemeiat lipsa banilor” (f.d. 66–67, vol. II).

Declarațiile părții vătămate Rusu Sergiu sunt concordante, acesta indicând că inculpatul „nu i-a achitat salariul convenit și l-a agresat fizic atunci când a cerut plata, rămânând dator cu suma de 10.000 coroane cehe” (f.d. 37–38, vol. III).

Aceste declarații sunt confirmate și de martorul *****, care a declarat că părțile vătămate „se plângeau constant că Gîscă Ion nu le achită salariul, deși munceau pentru el”, iar ștampila ridicată îi aparține inculpatului, fiind utilizată pentru a crea aparența existenței unei activități legale (f.d. 55–56, vol. II).

Infracțiunea de muncă forțată este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul în care victima a fost lipsită de libertatea muncii.

De asemenea, se constată că inculpatul Gîscă Ion este subiect al infracțiunii incriminate fiind persoană responsabilă, care au atins vârsta răspunderii penale prevăzută la art.21 Cod penal.

Prin urmare, analizând probele cercetate în ședința de judecată şi apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul Penal este solidar cu aprecierea primei instanțe, precum că acestea demonstrează cu certitudine vina inculpatului Gîscă Ion în comiterea infracțiunii imputate lui şi care combat argumentele declarate de către inculpat ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală şi se combat prin probele analizate şi apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Referitor la solicitarea părții apărării în apelul declarat privind achitare a lui Gîscă Ion, se constată că acest temei nu şi-a găsit confirmarea la judecarea cauzei, lipsind temeiuri de achitare a inculpatului.

Or, Colegiul Penal reține că, declarațiile inculpatului Gîscă Ion privind nevinovăția acestuia se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile si veridice cercetate în ședința de judecată şi anume prin declarațiilor părților vătămate, declarațiile martorilor, cât şi a probelor scrise cercetate în ședința de judecată care demonstrează cu desăvârșire vinovăția lui Gîscă Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 168 alin. (2) lit. a) Cod penal.

La caz, s-a demonstrat cu certitudine că inculpatul Gîscă Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod penal cu indicii de calificare: „*Munca forțată, adică obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin*

*înşelăciune, dacă această acţiune nu întruneşte elementele traficului de fiinţe umane sau ale traficului de copii, acţiune săvârşită asupra două sau mai multe persoane”.*

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de fond a luat în considerație limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar şi de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 7, 75 Cod penal, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, de scopul urmărit de inculpat, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, dar şi circumstanțele lor personale.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie de avut în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Gîscă Ion, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, conform legii penale face parte din categoria infracțiunilor grave (art. 16 Cod penal), forma vinovăției – intenția, personalitatea inculpatului, infracțiunea comisă de către inculpatul Gîscă Ion, se caracterizează printr-un grad sporit de pericol, ce atentează la relațiile sociale ce vizează libertatea muncii; potrivit informației privind trecutul infracțional al inculpatului Gîscă Ion, se atestă că acesta anterior n-a fost tras la răspunderea penală.

Conform art.76 CP, instanța nu a stabilit careva circumstanțe ce atenuează răspunderea inculpatului Gîscă Ion.

Conform art.77 CP, instanța nu a stabilit careva circumstanțe ce agravează răspunderea inculpatului Gîscă Ion.

Astfel, reieșind din personalitatea inculpatului Gîscă Ion, luând în considerare circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține că corectarea şi reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 /șase/ ani și 6 /șase/ luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de angajarea persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 5 ani.

Drept urmare, prin aplicarea față de inculpatul Gîscă Ion a pedepsei cu închisoare pe un termen de 6 /șase/ ani și 6 /șase/ luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de angajarea persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 5 ani va fi atins scopul pedepsei de corectarea a inculpatului, precum şi

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât şi a altor persoane.

În continuare, Colegiul penal constată că soluția instanței de fond, inclusiv sub aspectul laturii civile, este legală și temeinică, iar argumentele apărării formulate în apel în această privință sunt neîntemeiate.

Din materialele cauzei rezultă că instanța de fond a admis acțiunile civile în limitele probatoriului administrat și în strictă concordanță cu dispozițiile art. 219–221 Cod de procedură penală, stabilind existența unui raport direct de cauzalitate între infracțiunea săvârșită de inculpatul Gîscă Ion și prejudiciile materiale și morale cauzate părților vătămate.

Astfel, cuantumul prejudiciului material reținut în privința fiecărei părți vătămate a fost determinat în baza volumului de muncă efectiv prestat, a tarifelor convenite și a sumelor achitate parțial, date confirmate prin declarațiile concordante ale părților vătămate, recipise, evidențe ale orelor și volumului de muncă, precum și prin alte probe scrise cercetate în ședința de judecată. Instanța de fond a reținut corect prejudiciul material stabilit prin rechizitoriu, fără a depăși limitele învinuirii formulate și fără a se baza pe simple presupuneri.

Argumentul apărării potrivit căruia recipisele depuse nu ar corespunde prejudiciului stabilit este lipsit de temei, or instanța de fond nu a determinat prejudiciul exclusiv în baza recipiselor, ci prin aprecierea tuturor probelor în ansamblu, conform art. 101 Cod de procedură penală. Or, recipisele reprezintă doar unul dintre mijloacele de probă, iar lipsa unor contracte de muncă sau evidențe contabile oficiale este o consecință directă a conduitei ilicite a inculpatului și nu poate fi invocată în defavoarea părților vătămate.

De asemenea, este neîntemeiată susținerea apărării potrivit căreia litigiul ar avea un caracter exclusiv civil. În speță, prejudiciul material nu decurge dintr-un simplu raport contractual, ci este rezultatul direct al infracțiunii de muncă forțată săvârșite prin înșelăciune, fapt ce justifică pe deplin soluționarea acțiunilor civile în cadrul procesului penal.

În ceea ce privește prejudiciul moral acordat părții civile Boiarschi Victor, Colegiul reține că instanța de fond l-a stabilit în mod rezonabil și proporțional, având în vedere durata exploatării prin muncă, insecuritatea financiară, afectarea demnității și libertății muncii, precum și suferințele psihice cauzate de conduita infracțională a inculpatului. Simpla contestare formală a prejudiciului moral, fără invocarea unor probe sau argumente concrete care să infirme existența ori întinderea acestuia, nu poate constitui temei pentru casarea soluției adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de fond a admis în mod corect și legal acțiunea civilă pe caz și solicitările formulate de părțile vătămate, a stabilit just întinderea prejudiciilor materiale și morale și a dispus încasarea

acestora de la inculpatul Gîscă Ion, iar criticile apărării din apel referitoare la latura civilă urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În baza celor sus expuse și în temeiul de art. 415 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

**D E C I D E:**

Apelul **avocatei Tatiana Dicusar în interesele inculpatului Gîscă Ion,** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Telenești din 03.09.2025, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul executării pedepsei lui **Gîscă Ion** de calculat din momentul reținerii.

Decizia este executorie şi poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la data de 20.01.2026.

Președintele ședinței, judecător:

Judecători: